

[Pia Kjærsgaard]

Vi vil opleve et pres mod systemet fra de traditionelle demonstrationselskere, der vil blokere og genere borgerne mest muligt, ja, måske endnu en gang spærre for Folketingets medlemmers adgang til Folketinget.

Organisationernes magtdemonstrationer, der føres for medlemmernes penge, kun ansporet til dette formål, nyder ikke den opbakning, man vil give indtryk af, når man nærmest tvangsudskriver medlemmerne til demonstrationerne. Tvang er jo i sig selv et ord, der er knyttet til organisationerne.

Fremskridtspartiet har i år stillet nogle besparelsesforslag på nogle milliarder kroner på finansloven for at markere, at selv et mindre antal ændringsforslag kan give besparelser, uden at det på nogen måde vil gå ud over det sociale sikkerhedsnet.

Vore ændringsforslag, som vi naturligvis meget gerne ser vedtaget, skal således ikke tages for at være Fremskridtspartiets samlede spare- og ændringsprogram. Det er kun en lille markering af, hvad nytænkning vil betyde for en finanslov ifølge hvilken der i personlige skatter alene skal opkræves 163,4 mia. kr.

Som sagt vil disse forslag også kunne tilbagevise de usaglige påstande om, at det vil gå ud over de socialt dårligt stillede, hvis Fremskridtspartiets besparelsesforslag gennemføres. Der er absolut intet i disse ændringsforslag, der vil berettige til sådan en kritik. Tværtimod mener vi, at hver krone skal komme borgerne til gavn i form af skattelettelse – små skridt, men skridt i den rigtige retning imod skattestrømmen, som denne og tidligere regeringer har præsteret.

Arbejdsløshedsdagpengene er ifølge totalrammeudgifterne nedsat med 1,3 mia. kr. til næste år. Skyldes det, at regeringen forventer mindre udbetalinger? Det er jo allerede forudsagt, at arbejdsløsheden nu igen vil stige efter regeringens mange mærkelige indgrebspakker.

Det seneste gæt på arbejdsløshedsstigningen lyder på, at 13.000–15.000 flere mister deres arbejde i det kommende år. Kan vi så ikke allerede her konstatere, at en nedsættelse af arbejdsløshedsdagpengenes beløb er urealistisk, og at det i stedet burde rettes op med 3 mia. kr.? Det skøn, der lægges til grund i oversigten til finansloven, på 220.000 arbejdsløse, holder jo ikke.

Regeringens lokketoner til den akademiskskattelovgivning, Socialdemokratiet og de fire borgerlige partier udviklede, lød på, at der for mange vil ske en lettelse af indkomstbeskatningen. Det var besnærende ord, som ikke engang skatteministeren kan dokumentere i dag. Men et kig i statens indtægtsbudget kan jo give en rettesnor for skatteministerens udtalelser.

I 1985 blev der opkrævet – og nu kan man godt holde sig godt fast i taburetterne! – 140,1 mia. kr. alene i kildeskat. I finansloven for 1987 foreslår denne meget lidt borgerlige regering, at der opkræves 163,4 mia. kr., 163,4 mia. kr.! Det er en forøgelse på 15 mia. kr., som skatteyderne pænt og meget lidt frivilligt må aflevere til den offentlige administration.

Diverse skatter og afgifter har i en pæn strøm tilflydt den mere og mere undrende befolkning. Nye, nærmest sadistiske metoder er sat i sving under denne regering, der konstant har beklaget sig over vælgernes forbrug, som den finder for højt. Tænk blot på benzin- og olieafgifterne, der stiger herhjemme, hver gang benzin- og oliepriserne falder på verdensmarkedet. Det er en underlig problemstilling, men den er desværre sand. Det er skjulte afgiftsforhøjelser, men afgifter, der holder priserne kunstigt oppe på et niveau, som regeringen og dens støtteparti har fundet rimeligt for den danske befolkning. Det er faktisk ganske grove løjer.

Afgifts- og skatteniveauet i Danmark har aldrig været højere end under denne regering. Seneste rekord havde VKR-regeringen.

Klog af skade har de Radikale ikke villet deltage i regeringsklubben i denne omgang, men har foretrukket at spille som blind makker i flere tilfælde. Det er selvfølgelig også dejlig uforpligtende, og så kan partiet også bedre ride sin kæphest, der hedder afskaffelse af dansk forsvarsmulighed.

Nu er det jo ikke så meget de Radikale, vi skulle give en kommentar, men det bør dog ikke lægges partiet til last, at det forsøger at blokere for den Storebæltsaftale, der er truffet mellem Socialdemokratiet og regeringen. Det ændringsforslag vil Fremskridtspartiets folketingsgruppe naturligvis varmt anbefale og stemme for.

Derimod er det stensikkert, at vi ikke siger partiet tak for det seneste forlig med regeringen, hvorefter man ophæver arbejdsgiverre-